

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER

Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 10 październik 2009

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

- Rozporządzenie w sprawie opłaty rejestrowej i rocznej dla wprowadzających baterie lub akumulatory 1
- Udzielanie pomocy publicznej na inwestycje ochrony środowiska – nowe rozporządzenia 2
- Nowa Ustawa o finansach publicznych oraz nowelizacja Ustawy – Prawo ochrony środowiska 3
- Opłaty za odbiór odpadów mogą wzrosnąć 4
- Nowe projekty aktów prawnych 4

■ Porady prawne

- Opłata podwyższona za korzystanie ze środowiska 5
- Warunki i sposób ustalania kosztów weryfikacji raportów rocznych 6

■ Temat numeru

- Projekt nowej ustawy dotyczącej bilansowania i rozliczania emisji SO₂ i NO_x 8

■ Finanse

- Narodowy fundusz proponuje nowe instrumenty finansowe dla inwestycji środowiskowych 10
- POIiŚ – nowe konkursy w ochronie środowiska 13

■ Pytania i odpowiedzi 15

■ Wykaz zmian w prawie 16

§ Aktualności

Rozporządzenie w sprawie opłaty rejestrowej i rocznej dla wprowadzających baterie lub akumulatory

Od 1 października 2009 roku obowiązuje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 września 2009 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz.U. Nr 149, poz. 1209).

Treść rozporządzenia

Rozporządzenie określa wysokość stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej zgodnie z art. 20 ust. 8 Ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 roku o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666).

Opłata rejestrowa

Ustawa o bateriach i akumulatorach nakłada na wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów obowiązek wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Wpis do rejestru podlega

opłacie rejestrowej, wnoszonej na rachunek GIOŚ.

Opłata roczna

Obowiązek wnoszenia opłaty rocznej również wynika z Ustawy o bateriach i akumulatorach. Opłata roczna powinna zostać uiszczona do końca lutego każdego roku.

Wysokość stawek

Wysokość stawek zarówno opłaty rejestrowej, jak i rocznej zależy od wielkości obrotów netto ze sprzedaży baterii i akumulatorów, osiągniętych przez wprowadzających baterie lub akumulatory w poprzednim roku obrotowym oraz rodzaju przedsiębiorstwa.

Rozporządzenie różnicuje stawki dla mikroprzedsiębiorców. W związku z tym przyjęte zostały trzy progi wysokości obrotów netto ze sprze-

Szanowni Państwo!

Z przyjemnością przekazuję w Państwa ręce październikowy numer serwisu informacyjno-doradczego „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W aktualnościach informujemy Państwa o zmianach prawnych, które miały miejsce od początku października, w tym o aktach prawnych, które już

weszły w życie oraz będących na etapie projektu.

W poradach prawnych podjęta została tematyka podwyższonych opłat środowiskowych oraz kosztów raportów rocznych przygotowywanych przez prowadzących instalację.

W temacie numeru omówiony został projekt nowej ustawy dotyczącej bilansowania i rozliczania dwutlenku siarki i tlenków azotu, która określa m.in. zasady bilansowania emisji, oraz obowiązki operatorów źródeł spalania.

W dziale finanse znajdują Państwo aktualne informacje na temat wsparcia finansowego na inwestycje środowiskowe.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Anna Szczesna

Anna Szczesna
Redaktor odpowiedzialny
e-mail: anna.szczesna@dashofer.pl
tel. (0-22) 559 36 33

Tabela 1. Wysokość stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 września 2009 r.)

Lp.	Roczny obrót netto wprowadzającego baterie lub akumulatory	Stawki opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej [zł]	
		dla przedsiębiorców	dla pozostałych przedsiębiorców
1	do 500 000 zł	50	250
2	powyżej 500 000 do 5 000 000 zł	100	500
3	powyżej 5 000 000 zł	200	1 000

daży baterii i akumulatorów oraz określone zostały w stosunku do nich stawki opłat. Wysokość stawek przedstawiona została w tabeli 1.

Zwolnienie z opłaty rejestrowej

Ustawa przewiduje możliwość zwolnienia z opłaty rejestrowej wnoszonej na konto GIOŚ przedsiębiorców, którzy w momencie składania wniosku o wpis do rejestru potwierdzili swój dobrowolny udział w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

Zwolnienie z opłaty rocznej

Zgodnie z ustawą z opłaty rocznej zwolnieni są przedsiębiorcy, którzy są jednocześnie wprowadzającymi sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz są już zarejestrowani w GIOŚ,

a tym samym posiadają numer rejestrowy. Warunkiem zwolnienia jest przedłożenie informacji o numerze rejestrowym nadanym zgodnie z przepisami o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Zwolnieni z obowiązku uiszczenia opłaty rocznej są także przedsiębiorcy, którzy w danym roku dokonali opłaty rejestrowej. ■

Redakcja

§ Aktualności

Udzielanie pomocy publicznej na inwestycje ochrony środowiska – nowe rozporządzenia

Z dniem 1 października 2009 roku weszły w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2009 r., które zmieniają rozporządzenia w sprawie udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia, będące inwestycjami z zakresu ochrony środo-

wiska (Dz.U. Nr 162, poz. 1294-1298).

Zmienione zostały następujące rozporządzenia Ministra Środowiska:
➤ z dnia 5 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej

na przedsięwzięcia będące inwestycjami służącymi redukcji emisji ze źródeł spalania paliw (Dz.U. Nr 209, poz. 1517);

➤ z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia, będące inwestycjami

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

dr Michał Kuliński, adwokat. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPIA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Współpracownik firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

tycjami związanymi z odnawialnymi źródłami energii (Dz.U. Nr 14, poz. 89);

- z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia, będące inwestycjami służącymi zastosowaniu technologii zapewniających czystsza i energooszczędną produkcję oraz oszczędzanie surowców (Dz.U. Nr 61, poz. 385);
- z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia służące ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych (Dz.U. Nr 62, poz. 392);
- z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na przedsięwzięcia, będące inwestycjami służącymi poprawie jakości paliw i technologii silnikowych (Dz.U. Nr 89, poz. 547).

Warunki udzielania pomocy publicznej

Dzięki nowelizacji w powyższych rozporządzeniach doprecyzowany został termin złożenia wniosku o udzielenie pomocy. Wniosek powinien zostać złożony przed dniem rozpoczęcia inwestycji, czyli przed rozpoczęciem robót budowlanych lub zaciągnięciem zobowiązania do zamówienia urządzeń lub robót budowlanych. Ponadto dla wszystkich przedsięwzięć, oprócz inwes-

tycji związanych z odnawialnymi źródłami energii oraz służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw, przyjęto, iż pomoc może być przeznaczona na dostosowanie przedsiębiorstw do unijnych standardów ochrony środowiska, pod warunkiem zakończenia inwestycji nie później niż rok przed dniem ich wejścia w życie.

Inwestycje referencyjne

Dodatkowo dla przedsiębiorców, niebędących mikroprzedsiębiorcami oraz małymi i średnimi przedsiębiorcami, pomoc może zostać udzielona również w przypadku, gdy z dokumentacji wynika, iż dane przedsięwzięcie bez pomocy publicznej nie miałyby szans na realizację. W szczególności, gdy inwestycja:

- referencyjna (bez pomocy) jest wiarygodna;
- nie może zostać zrealizowana bez pomocy, gdyż nie jest wystarczająco rentowna.

Zmieniona stopa dyskonta

Do tej pory wartość kosztów inwestycji oraz uzyskiwanych korzyści dyskontowana była z zastosowaniem stopy dyskonta równej stopie referencyjnej, ustalonej przez Komisję Europejską. Zgodnie z wprowadzonymi zmianami dyskonto będzie dokonywane z zastosowaniem stopy dyskonta równej stopie bazowej, powiększonej o 100 punktów bazowych. Tak jak poprzednio, stopa dys-

konta będzie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Intensywność pomocy

W obowiązujących dotąd rozporządzeniach wielkość pomocy określana była według pułapów pomocy regionalnej zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 września 2004 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz.U. z dnia 14 września 2004 r.). Według rozporządzeń zmieniających intensywność pomocy nadal obliczana jest jako stosunek ekwiwalentu dotacji do kosztów kwalifikowanych. Niemniej jednak zmienione zostały progi, których obliczona intensywność pomocy nie może przekraczać. Są one zróżnicowane dla poszczególnych inwestycji.

Zniesiono także wyjątki dla inwestycji realizowanych na obszarze należącym do Poznania i Krakowa. Dodatkowo zgodnie z wprowadzonymi zmianami intensywność pomocy może zostać podwyższona o:

- 10 pkt procentowych – dla średniego przedsiębiorcy;
- 20 pkt procentowych – dla małego przedsiębiorcy oraz mikroprzedsiębiorcy.

Zmiana progu notyfikacji

Obecnie, jeżeli całkowita pomoc udzielana na inwestycję przekracza 7 500 000 euro, podlega notyfikacji Komisji Europejskiej. ■

Redakcja

§ Aktualności

Nowa Ustawa o finansach publicznych oraz nowelizacja Ustawy – Prawo ochrony środowiska

24 września 2009 roku została ogłoszona Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240) oraz Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 roku – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1241).

Są to dwie ustawy wprowadzające reformę finansów publicznych.

Na temat nowej Ustawy o finansach publicznych oraz zawartych w niej uregulowań pisaliśmy w poprzednim numerze miesięcznika Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

w kontekście zmian, które wprowadza w zakresie funkcjonowania funduszy ochrony środowiska.

Istotna jest informacja, iż większość zasadniczych części powołanych ustaw wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 roku, w terminie i na

zasadach określonych w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 roku – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

Prawo ochrony środowiska

W związku z ogłoszeniem nowej Ustawy o finansach publicznych konieczne stało się dostosowanie

ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku do nowych przepisów. Rząd przygotował projekt Ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, która została uchwalona przez Sejm 2 października 2009 r.

Nowelizacja Ustawy – Prawo ochrony środowiska zakłada przekształcenie Narodowego Funduszu Ochrony

Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz funduszy wojewódzkich w instytucje będące osobami prawnymi. Likwidacji ulegną natomiast powiatowe i gminne fundusze ochrony środowiska. ■

Redakcja

Aktualności

Opłaty za odbiór odpadów mogą wzrosnąć

Pod koniec września odbyło się posiedzenie Komisji Infrastruktury, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, którego tematem był stan gospodarki odpadami w Polsce.

Tematyka obrad

Podczas posiedzenia dyskutowano głównie o gospodarce odpadami komunalnymi, przedstawiona została informacja rządu na temat stanu przygotowań do nowelizacji Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku

w gminach oraz zamykania składowisk odpadów niespełniających wymagań.

Coraz droższy wywóz odpadów

Posłowie orzekli, iż prace prowadzone w celu poprawy polskiego systemu gospodarki odpadami są niewystarczające oraz opóźnione. Ich zdaniem w ostatnich latach, które powinny być przeznaczone na wypełnienie zobowiązań unijnych, brakowało działań zmierzających w kierunku poprawy systemu.

W rezultacie Polska nie jest w stanie wypełnić zobowiązań unijnych, związanych z ograniczeniem liczby składowanych odpadów, ulegających biodegradacji. Posłowie doszli do wniosku, iż opóźnienia legislacyjne oraz brak działania doprowadzą do sankcji finansowych ze strony Unii Europejskiej.

Wysokie kary pieniężne w konsekwencji doprowadzą do wzrostu cen za odbiór odpadów, który bezpośrednio dotknie indywidualne gospodarstwa domowe. ■

Redakcja

Aktualności

Nowe projekty aktów prawnych

Na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska zostały zamieszczone projekty następujących aktów prawnych:

1. Projekt Obwieszczenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na rok 2010.

Art. 291 ust. 2 Ustawy – Prawo ochrony środowiska stanowi, iż wysokości stawek kar na następny rok za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz za przekroczenie dopuszczalnego hałasu zostają ogłoszone przez ministra właściwego do spraw środowiska w terminie do 31 października każdego roku.

2. Projekt Obwieszczenia Ministra Środowiska w sprawie stawek

opłat za usunięcie drzew i krzewów oraz kar za zniszczenie zieleni na rok 2010.

Nowe stawki opłat również zostaną ogłoszone do 31 października br. zgodnie z art. 85 ust. 8 oraz art. 89 ust. 8 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220). ■

Redakcja

Masz pytanie do naszych ekspertów?

Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?

Napisz do Redakcji! e-mail: anna.szczesna@dashofer.pl

Porady prawne

Opłata podwyższona za korzystanie ze środowiska

Na łamach naszego pisma problematyka dotycząca opłat za korzystanie ze środowiska była poruszana wielokrotnie, jednak warto przyjrzeć się bliżej szczególnemu rodzajowi opłaty za korzystanie ze środowiska, którym jest opłata podwyższona. Opłata ta jest swego rodzaju opłatą „karną”, dlatego należy zwrócić na nią szczególną uwagę podmiotom korzystającym ze środowiska.

Regulacja prawna

Opłata podwyższona za korzystanie ze środowiska ustanowiona jest w przepisie art. 276 ust. 1 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zmianami), dalej zwanej „Prawem ochrony środowiska”.

Zgodnie z przepisem art. 276 ust. 1 Prawa ochrony środowiska podmiot korzystający ze środowiska bez uzyskania wymaganego pozwolenia lub innej decyzji ponosi opłatę podwyższoną za korzystanie ze środowiska.

Co to jest opłata podwyższona?

Instrument podwyższonej opłaty za korzystanie jest kwalifikowaną, szczególną formą opłaty za korzystanie ze środowiska, obowiązującą w przypadku korzystania ze środowiska bez posiadania wymaganej prawem decyzji i jak już sygnalizowano na wstępie, można ją traktować jako pewnego rodzaju opłatę „karną”.

Kiedy można naliczyć opłatę podwyższoną?

Zgodnie z przepisami Prawa ochrony środowiska oraz przepisami Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpa-

dach (tekst jednolity: Dz.U. 2007 r. Nr 39, poz. 251 ze zmianami) naliczenie opłaty podwyższonej za korzystanie ze środowiska jest możliwe w przypadku braku:

- pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
- pozwolenia na wprowadzanie ścieków,
- decyzji na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami: zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska i określającej sposób i miejsce magazynowania odpadów.

WAŻNE!

Okolicznością decydującą o zastosowaniu opłaty podwyższonej jest działanie bez wymaganej decyzji administracyjnej, a nie działanie z naruszeniem warunków posiadanej decyzji, kiedy wymierza się karę pieniężną.

Podwyższenie opłat należnych od podmiotów działających bez wymaganej decyzji ma na celu stworzenie pieniężnego impulsu do podjęcia przez te podmioty działań zmierzających do zalegalizowania korzystania ze środowiska.

Należy w tym miejscu odróżnić dwie sytuacje, a mianowicie:

- 1) sytuację, gdy podmiot nie posiada decyzji i nie złożył wniosku o jej wydanie oraz
- 2) sytuację, gdy podmiot nie posiada ostatecznej decyzji, ale:
 - a) złożył wniosek o wydanie decyzji albo
 - b) posiada decyzję nieostateczną.

Sytuacja, gdy podmiot korzystający ze środowiska nie posiada właściwej decyzji i nie złożył wniosku o jej wydanie nie pozostawia wątpliwości co do tego, że podmiot ma obowiązek płacenia opłat podwyższonych.

Natomiast przypadki, gdy podmiot korzystający ze środowiska nie posiada ostatecznej decyzji, jednak złożył wniosek o wydanie decyzji albo posiada decyzję nieostateczną zasadniczo różnią się od sytuacji, gdy podmiot korzystający ze środowiska nie posiada właściwej decyzji i nie złożył wniosku o jej wydanie, ponieważ podmiot ten dołożył należytej staranności, aby korzystać ze środowiska na podstawie wymaganej decyzji, ale z przyczyn od niego niezależnych jeszcze jej nie otrzymał.

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w literaturze przedmiotu uzasadniony wydaje się pogląd, że w takim przypadku nie naliczać opłat podwyższonych, ponieważ klóciłoby się to z zasadami państwa prawa, a o ponoszeniu przez podmiot korzystający ze środowiska opłaty podwyższonej decydowałaby sprawność działania administracji.

W tym miejscu należy powołać do starczający argumentów popierających powyższe stanowisko, zwłaszcza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 1999 r. (sygn. akt IV S.A. 418/97), który uchylił decyzję o podwyższonej opłacie wymierzonej podmiotowi nieposiadającemu decyzji o dopuszczalnej emisji, mimo złożenia w terminie wniosku o jej wydanie.

Naczelny Sąd Administracyjny uznał, iż zastosowanie podwyższonej opłaty byłoby sprzeczne z konstytucyjnymi zasadami państwa prawa.

Wzajemny stosunek opłat i kar

Wzajemny stosunek opłat i kar uregulowany jest czytelnie w przepisie art. 296 ust. 2 Prawa ochrony śro-

dowiska, zgodnie z którym w razie korzystania ze środowiska z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w pozwoleniu lub innej decyzji, podmiot korzystający ze środowiska ponosi, oprócz opłaty, administracyjną karę pieniężną.

✓ WAŻNE!

W polskim porządku prawnym jest zasada obowiązkowego ponoszenia opłaty w przypadku płacenia kary pieniężnej, a podmiot, któremu wymierzono karę pieniężną za korzystanie ze środowiska w sposób niezgodny z warunkami decyzji określającej to korzystanie, płaci i karę i opłatę.

Wysokość opłaty podwyższonej

Przepis art. 292 Prawa ochrony środowiska stanowi, iż w przypadku braku wymaganego pozwolenia, podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone o 500% za:

- wprowadzanie do powietrza gazów lub pyłów,
- pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Zgodnie z przepisem art. 293 Prawa ochrony środowiska z kolei:

- za składowanie odpadów bez uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska odpadów podmiot korzystający ze środowiska ponosi, co do zasady, opłaty podwyższone w wysokości 0,05 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą dobę składowania,
- magazynowanie odpadów bez wymaganej decyzji określającej

sposób i miejsce magazynowania traktuje się, co do zasady, jako składowanie odpadów bez wymaganej decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska,

- za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 0,1 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą dobę składowania,
- w przypadku pozbycia się odpadów: nad brzegami zbiorników wodnych, a zwłaszcza w strefach ochronnych ujęć wód i na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych, na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody, na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 0,15 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą dobę składowania,
- podmiot korzystający ze środowiska w przypadku pozbycia się odpadów do śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych, morskich wód wewnętrznych lub wód morza terytorialnego ponosi opłatę podwyższoną w wysokości 100-krotnej jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku.

✓ WAŻNE!

Wysokość opłaty podwyższonej zależy także od ilości i rodzaju składowanych odpadów oraz od czasu składo-

wania odpadów, co jest typowe dla naliczania tego rodzaju opłaty.

Najwyższą stawkę opłat podwyższonych stosuje się w przypadku pozbycia się odpadów w miejscach cennych pod względem przyrodniczym lub o szczególnej wrażliwości ekologicznej.

Ustawodawca wymienia brzegi zbiorników wodnych, strefy ochronne ujęć wód i tereny wypływu wód z warstw wodonośnych. Stawki podwyższonej 0,15 nie stosuje się w przypadku umieszczania odpadów na brzegach rzek, strug, strumieni oraz innych wód płynących w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi korytami, gdyż są to „cieki naturalne”, a nie zbiorniki wodne.

Ponadto szeroki zakres przedmiotowy obowiązywania podwyższonej stawki opłaty za korzystanie ze środowiska, wynoszącej aż stukrotność jednostkowej stawki opłaty, obejmuje sytuacje, gdy pozbywanie się odpadów następuje do śródlądowych wód powierzchniowych i poziomych, morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego.

dr Michał Kuliński
adwokat

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zmianami).
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 ze zmianami).
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 1999 r. (sygn. akt IV S.A. 418/97).

¶ Porady prawne**Warunki i sposób ustalania kosztów weryfikacji raportów rocznych**

Ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U.

Nr 281, poz. 2784 ze zmianami), która obowiązuje od 1 stycznia 2005 roku, określa zasady funkcjonowania systemu handlu

uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Jego celem jest ograniczenie tych emisji w spo-

sób opłacalny i ekonomicznie efektywny.

Zgodnie z ustawą prowadzący instalację, któremu przyznano uprawnienia do emisji, jest zobowiązany do monitorowania wielkości emisji i rozliczania uprawnień, a rozliczenia uprawnień do emisji dokonuje się na podstawie rocznego raportu sporządzanego na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Warunki i sposób ustalania kosztów weryfikacji raportów rocznych określony został w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 kwietnia 2006 r. w sprawie warunków i sposobu ustalania kosztów weryfikacji raportów rocznych (Dz.U. Nr 71, poz. 496), dalej zwane „rozporządzeniem”.

Podstawowe pojęcia

Ustawa o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji w zakresie definiowania istotnych dla problematyki kosztów weryfikacji raportów rocznych pojęć (w szczególności takich, jak emisja czy instalacja) odsyła do Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zmianami), dalej zwanej „Prawem ochrony środowiska”.

Jako emisję Prawo ochrony środowiska rozumie wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi substancje bądź energie, takie jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne.

Natomiast przez pojęcie instalacji, zgodnie z przepisami Prawa ochrony środowiska, należy rozumieć:

- stacjonarne urządzenie techniczne,
- zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych tech-

nologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,

- budowle, niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

WAŻNE!

Istotną zmianą instalacji jest taka zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

Kto ponosi koszty weryfikacji raportów rocznych?

Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, ze zmianami) koszty pobierania próbek oraz wykonywania pomiarów i analiz, na podstawie których stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, ponoszą jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, których działalność jest źródłem naruszenia tych wymagań.

WAŻNE!

Wysokość kosztów pobierania próbek oraz wykonywania pomiarów i analiz, na podstawie których stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, ustala w drodze decyzji organ Inspekcji Ochrony Środowiska, stwierdzający naruszenie wymagań ochrony środowiska.

Koszty weryfikacji raportów rocznych ponosi prowadzący instalację, któremu przyznano uprawnienia do emisji.

Rozporządzenie

W celu realizacji potrzeby zapewnienia proporcjonalności kosztów w szczególności wydane zostało wspomniane powyżej rozporządze-

nie, określające sposób weryfikacji kosztów raportów rocznych.

Zgodnie z rozporządzeniem, koszty ponoszone w związku z prowadzeniem weryfikacji rocznych raportów obliczane są według następującego wzoru:

$$K = B \times \frac{W_R}{W_P}$$

gdzie:

K – oznacza koszty weryfikacji rocznego raportu,

B – oznacza wysokość bazowej stawki kosztów dla danego rodzaju instalacji,

W_R – oznacza maksymalną teoretyczną (możliwą teoretycznie do osiągnięcia) wielkość parametru charakteryzującego skalę działalności prowadzonej w danej instalacji,

W_P – oznacza progową wielkość parametru charakteryzującego skalę działalności prowadzonej w instalacji danego rodzaju.

Wysokość bazowych stawek kosztów (B) oraz progowe wielkości parametrów charakteryzujących skalę działalności prowadzonej w instalacji (W_P), o których mowa powyżej są określone w załączniku do rozporządzenia.

WAŻNE!

Wielkość wskaźnika W_R wyraża się w takich samych jednostkach, jak wielkość wskaźnika W_P .

W tym miejscu należy zwrócić szczególną uwagę, że jeżeli:

- na terenie zakładu jest położona więcej niż jedna instalacja tego samego rodzaju, to wskaźnik W_R określa się jako sumę maksymalnych teoretycznych wielkości parametrów charakteryzujących skalę działalności poszczególnych instalacji,
- roczny raport obejmuje instalacje różnego rodzaju zlokalizowane na terenie jednego zakładu, koszty

weryfikacji rocznego raportu ustala się jako sumę kosztów dla poszczególnych rodzajów instalacji, obliczonych według powyższego wzoru,

- obliczona wysokość kosztów weryfikacji rocznego raportu jest mniejsza niż 240 zł, to koszty weryfikacji rocznego raportu ustala się w wysokości 240 zł,
- obliczona wysokość kosztów weryfikacji rocznego raportu jest

wyższa niż 8 000 zł, to koszty weryfikacji rocznego raportu ustala się w wysokości 8 000 zł.

dr Michał Kuliński
adwokat

Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz.U. Nr 281, poz. 2784

ze zmianami).

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 kwietnia 2006 r. w sprawie warunków i sposobu ustalania kosztów weryfikacji raportów rocznych (Dz.U. z 2006 r. Nr 71, poz. 496).
- Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, ze zmianami).
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zmianami).

 Temat numeru

Projekt nowej ustawy dotyczącej bilansowania i rozliczania emisji SO₂ i NO_x

W ostatnim czasie na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska mogliśmy zapoznać się z projektem Ustawy o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania.

Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania (duże źródło spalania to stacjonarne urządzenie techniczne, w którym następuje proces spalania paliw w celu wytworzenia energii, o nominalnej mocy cieplnej, rozumianej jako ilość energii wprowadzanej w paliwie w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 50 MWt).

Cel wprowadzenia nowej ustawy

Projektowana ustawa:

- umożliwi złagodzenie skutków ograniczenia emisji do wymaganego pułapu poprzez wprowadzenie ekonomicznego systemu, podobnego do handlu emisjami,
- umożliwi rozłożenie skutków cenowych na dłuższy okres (do roku 2020), łagodząc tym samym uciążliwości związane ze wzros-

tem cen energii elektrycznej i ciepła dla obywateli i przedsiębiorstw,

- stworzy zachętę finansową do maksymalnego ograniczania emisji wszędzie tam, gdzie jest to możliwe,
- umożliwi czasowe odsunięcie konieczności wprowadzenia zastrzonych wymagań, dając czas na modernizację instalacji istniejących lub budowę nowych, spełniających ostrzejsze wymagania ekologiczne,
- ograniczy, przez pojawienie się kosztów związanych z koniecznością zakupu brakujących uprawnień i ponoszeniem opłat zastępczych, produkcję w najbardziej emisyjnych instalacjach,
- stworzy ścieżkę dojścia do planowanych, wynikających z projektowanej dyrektywy o emisjach przemysłowych, zastrzonych standardów emisji dla instalacji nowych, przy jednoczesnej zmianie definicji źródła (z kotła na komin).

Uregulowania w ustawie

Projekt ustawy obejmuje regulacje dotyczące:

- zasad funkcjonowania systemu bilansowania i rozliczania emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) wprowadzanych

do powietrza przez duże źródła spalania,

- obowiązków operatorów eksploatujących duże źródła spalania,
- zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzenia emisjami.

Krajowe pułapy emisji

Projekt ustawy określa krajowe pułapy emisji na lata 2010-2020, stanowiące ścieżkę dojścia przez Polskę do pułapów emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) określonych w *Traktacie*.

Podane wielkości maksymalne emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) wynikają z projekcji zapotrzebowania na energię elektryczną netto i energii cieplnej netto. Za punkt wyjścia przyjęto wielkość z roku 2008 oraz założono w perspektywie roku 2020 roczne przyrosty produkcji netto (rok do roku) dla energii elektrycznej +2% i energii cieplnej +1%.

Projekt ustawy reguluje także zasady działania systemu bilansowania i rozliczania emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x), obowiązki dla operatorów dużych źródeł spalania oraz zadania Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzenia emisjami. Wskazuje również, do jakich podmiotów mają zastosowa-

nie przepisy ustawy oraz podmioty wyłączone spod tej regulacji.

Zasady bilansowania emisji

W projekcie zostały określone zasady bilansowania emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x). W bilansie emisji uwzględnia się emisję powstającą w okresie normalnego funkcjonowania dużego źródła spalania, w okresie rozruchu i zatrzymywania dużego źródła spalania oraz w okresie pracy bez sprawnych środków technicznych, mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji.

Natomiast do bilansu emisji nie włącza się emisji dwutlenku siarki (SO₂) i emisji tlenków azotu (NO_x) powstałej w okresie poprzedzającym przekazanie do eksploatacji po raz pierwszy uruchamianego nowego dużego źródła spalania.

Obowiązki operatorów dużych źródeł spalania

Ponadto projekt określa obowiązki nałożone na operatorów dużych źródeł spalania. Operatorzy zobowiązani są do przekazywania Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzenia emisjami informacji i danych technicznych dotyczących dużego źródła spalania.

✓ WAŻNE!

Do obowiązków operatora należy również sporządzanie miesięcznych raportów o wielkości produkcji, wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x), na podstawie których będzie następowało rozliczenie z rocznych limitów emisji.

Sporządzane raporty są przekazywane Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzenia emisjami w formie dokumentu elektronicznego na formularzu pobranym ze strony internetowej Krajowego ośrodka.

Zgodnie z projektem ustawy operatorzy zobowiązani są do określenia we własnym zakresie rocznych limitów emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x), m.in. na podstawie pułapowych wskaźników emisji. Bilans emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) oraz pułapowe wskaźniki emisji, na podstawie których operatorzy określają roczny limit emisji, opracowuje Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzenia emisjami.

✓ WAŻNE!

Operatorzy zobowiązani są do rozliczania wielkości emisji z dużego źródła spalania lub grupy dużych źródeł spalania i posiadanych uprawnień do emisji za rok sprawozdawczy.

W przypadku, gdy emisja z dużego źródła spalania lub grupy dużych źródeł spalania jest większa niż wyliczony roczny limit emisji, operator jest zobowiązany do zakupu uprawnień do emisji w liczbie odpowiadającej wielkości emisji przekraczającej określony przez operatora roczny limit emisji lub wpłacenia opłaty zastępczej.

Środki z opłat zastępczych przeznaczone są na finansowanie realizacji zadań nałożonych ustawą na Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzenia emisjami.

Zadania Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzenia emisjami

Do zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzenia emisjami należy:

- 1) prowadzenie rejestru uprawnień do emisji, zawierającego:
 - a) wielkości roczne emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x);
 - b) wielkości roczne produkcji energii elektrycznej netto i produkcji energii cieplnej netto,
 - c) roczne limity emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków

azotu (NO_x) i odpowiadającą tym limitom liczbę uprawnień do emisji dwutlenku siarki (SO₂) i emisji tlenków azotu (NO_x),

- d) liczbę sprzedanych lub zakupionych uprawnień do emisji dwutlenku siarki (SO₂) lub emisji tlenków azotu (NO_x),
- e) wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x), za którą uiszczono opłaty zastępcze i wysokość uiszczonych opłat zastępczych;
- 2) prognozowanie wielkości rocznych pułapowych wskaźników emisji dwutlenku siarki (SO₂) oraz tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania;
- 3) określanie i ogłaszanie aktualizowanych co miesiąc bieżących pułapowych wskaźników emisji dwutlenku siarki (SO₂) oraz tlenków azotu (NO_x);
- 4) monitorowanie funkcjonowania systemu bilansowania, w tym przeprowadzanie przeglądów, analiz i ocen jego funkcjonowania;
- 5) udzielanie wyjaśnień, opracowanie materiałów informacyjnych oraz prowadzenie szkoleń dotyczących funkcjonowania systemu bilansowania dla administracji rządowej i samorządowej;
- 6) prowadzenie strony internetowej i publikowanie za jej pośrednictwem formularzy i informacji dotyczących funkcjonowania systemu;
- 7) prowadzenie bazy danych technicznych o dużych źródłach spalania;
- 8) uczestniczenie we współpracy międzynarodowej, związanej z funkcjonowaniem dużych źródeł spalania.

Kary pieniężne

Projekt ustawy wskazuje następujący katalog naruszeń, za które Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wymierza operatorom

kary pieniężne:

- nieprzekazanie Krajowemu ośrodkowi raportu dotyczącego emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) za rok sprawozdawczy oraz za niedotrzymanie terminu jego przekazania,
- nieprzekazanie informacji o danych technicznych o dużych źródłach spalania lub niedotrzymanie terminu ich przekazania,
- niezłożenie do rejestru informacji o obrocie uprawnieniami do

- emisji,
- niewniesienie opłaty zastępczej za brak uprawnień do emisji,
- niezgłoszenie do rejestru uprawnień do emisji informacji o rocznym limicie emisji, liczbie uprawnień do emisji,
- niezłożenie wniosku o utworzenie rachunku w rejestrze uprawnień.

WAŻNE!

Kara za nieprzekazanie raportu wynosi od 5 do 10 tysięcy złotych, a jej

zapłacenie nie zwalnia operatora z obowiązku przedłożenia krajowemu administratorowi raportu.

Planowany termin wejścia w życie

Zgodnie z projektem ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ■

Anna Wojniak-Bieńko

Finanse

Narodowy fundusz proponuje nowe instrumenty finansowe dla inwestycji środowiskowych

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ogłosił w ostatnich dniach dwa nabory wniosków: Program pożyczek na zachowanie płynności finansowej dla FS 2000-2006 i Dofinansowanie w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów bankowych w celu przekształcenia pożyczki.

W obu przypadkach są to programy dofinansowania przedsięwzięć ochrony wód, ziemi i powietrza, które uzyskały dofinansowanie ze środków Funduszu ISPA/Funduszu Spójności w okresie programowania 2000-2006. Narzędzia te mają pomóc sfinansować rosnące koszty realizacji projektów poprzedniego okresu programowania i uchronić przed groźbą zwrotu przyznaných środków.

Program pożyczek

Pierwszy z programów, Program pożyczek na zachowanie płynności finansowej dla FS 2000-2006, ogłoszony został 24 września br. Nabór wniosków będzie trwał do 31 marca 2010 r.

Celem programu jest zachowanie płynności finansowej przedsięwzięć, które uzyskały dofinansowa-

nie ze środków Funduszu Spójności (ISPA/FS) w perspektywie finansowej 2000-2006, mające na celu zapewnienie sprawnej realizacji przedsięwzięć i ich ukończenia w terminie do 31 grudnia 2010 r.

Planowane jest udzielenie 8-10 pożyczek na zachowanie płynności finansowej dla projektów ISPA/FS 2000-2006, które złożyły wnioski o dofinansowanie spełniające następujące kryteria:

- zobowiązanie się beneficjenta do osiągnięcia efektu rzeczowego i efektu ekologicznego zgodnie z wymogami zawartymi w Memorandach Finansowych/Decyzjach KE,
- pozytywna ocena możliwości zwrotu kwoty pożyczki oraz zabezpieczenia tego zwrotu.

WAŻNE!

Podstawą prawną udzielenia dofinansowania jest Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami).

Budżet programu wynosi 267 510,0 tys. zł, a kwoty planowanych do zawarcia w umów w 2009 roku to 126 670,0 tys. zł, a w 2010 roku 140 840,0 tys. zł.

Planowane terminy podpisywania umów

Planowane jest podpisywanie umów w terminie do 30 czerwca 2010 r., a wydatkowanie środków w terminie do 31 grudnia 2010 r. Terminy składania wniosków – nabór wniosków będzie w systemie ciągłym, w terminie do 31 marca 2010 r.

Dofinansowanie

Formy dofinansowania to zgodnie z tytułem programu pożyczki na zachowanie płynności finansowej z limitem odnawialnym na 12 miesięcy. Wysokość pożyczki nie może przekraczać 20% kwoty zagwarantowanej na realizację przedsięwzięcia ze środków Funduszu Spójności.

Warunki dofinansowania to:

- stałe oprocentowanie 4,8% w skali roku,
- termin spłaty ostatniej raty – maksymalnie 2 lata od upływu terminu ważności Memorandum Finansowego/Decyzji Komisji Europejskiej.

Pożyczka nie podlega umorzeniu.

Beneficjenci

Beneficjentami mogą być podmioty uczestniczące w realizacji przedsię-

wzięć z dofinansowaniem z Funduszu Spójności (ISPA/FS) ze środków perspektywy finansowej 2000-2006 w sektorze „Środowisko”. Rodzaje przedsięwzięć – Przedsięwzięcia dofinansowane ze środków Funduszu Spójności w okresie programowania 2000-2006, w sektorze „Środowisko”.

Rozpatrywanie wniosków

Wnioski rozpatrywane będą w kolejności wpływu do NFOŚiGW. O pierwszeństwie w udzieleniu dofinansowania decyduje kolejność złożenia kompletnego wniosku o dofinansowanie w ramach przyjętego limitu środków.

Koszty kwalifikujące się do dofinansowania są zgodne z właściwymi regulacjami obowiązującymi dla projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności w ramach perspektywy finansowej 2000-2006, w szczególności z:

1. Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 16/2003/WE z dnia 6 stycznia 2003 r., ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady dla wykonania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1164/94/EWG w zakresie kwalifikowania wydatków w kontekście przedsięwzięć współfinansowanych przez Fundusz Spójności.
2. Ogólnymi wytycznymi Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, dotyczącymi kwalifikowania wydatków w projektach współfinansowanych przez Fundusz Spójności.

Wzory wniosków są dostępne na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Dofinansowanie do kredytów

Drugi z programów, Dofinansowanie w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów bankowych w celu przekształcenia pożycz-

ki, ogłoszony został 23 września br. Nabór wniosków będzie trwał do 31 grudnia 2009 r., przy czym składanie wniosków o przekształcenie pożyczek inwestycyjnych w dofinansowanie w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów bankowych jest możliwe w terminie do 30 września 2009 r.

Cel programu

Celem programu jest, podobnie jak w przypadku pierwszego programu, zbilansowanie finansowe przedsięwzięć ochrony wód, ziemi i powietrza realizowanych przez beneficjentów, którzy uzyskali dofinansowanie ze środków Funduszu Spójności (ISPA/FS) w perspektywie finansowej 2000-2006, mające na celu zakończenie realizacji przedsięwzięć w terminie do 31 grudnia 2010 r.

Dodatkowym celem, w przypadku drugiego programu, jest zapewnienie środków na prowadzenie gospodarki finansowej NFOŚiGW w celu pełnego wykorzystania funduszy pochodzących z Unii Europejskiej, niepodlegających zwrotowi, przeznaczonych na przedsięwzięcia z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej przez przekształcenie pożyczek inwestycyjnych w dofinansowanie w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów bankowych.

Planuje się zbilansowanie finansowe 88 przedsięwzięć inwestycyjnych. Zakończenie realizacji tych przedsięwzięć planowane jest do 31 grudnia 2010 r.

Planowane jest przekształcenie, do 30 czerwca 2010 r., pożyczek o wartości 300 mln zł w kredyty bankowe z dopłatami do oprocentowania, pochodzącymi ze środków NFOŚiGW.

Budżet programu to 320 425 tys. zł, z czego 195 530 tys. zł w 2009 r. i 124 895 tys. zł w 2010 r.

WAŻNE!

Podstawą prawną udzielenia dofinansowania jest Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.).

Nabór wniosków

Nabór wniosków będzie odbywał się w systemie ciągłym. Składanie wniosków będzie miało miejsce w terminie do 31 grudnia 2009 r., a składanie wniosków o przekształcenie pożyczek inwestycyjnych w dofinansowanie w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów bankowych – w terminie do 30 września 2009 r.

Wysokość dopłat

Dopłata do oprocentowania preferencyjnego kredytu wynosi:

- 1) dla preferencyjnego kredytu zaciąganego w celu zbilansowania finansowego przedsięwzięcia inwestycyjnego:
 - 500 punktów bazowych w skali roku (punkt bazowy to 1/100 części punktu procentowego) w przypadku, gdy jest to jedyna pomoc inwestycyjna dla danego przedsięwzięcia z NFOŚiGW,
 - 300 punktów bazowych w skali roku w przypadku, gdy jest to dodatkowa pomoc (tzn. beneficjent otrzymał już dofinansowanie z NFOŚiGW na to przedsięwzięcie);
- 2) dla preferencyjnego kredytu zaciąganego w celu przekształcenia całości lub części pożyczki inwestycyjnej NFOŚiGW (również, gdy kredyt przewyższa wartość pożyczki i jego część jest przeznaczoną, na zbilansowanie finansowe przedsięwzięcia):
 - 500 punktów bazowych w skali roku, gdy przekształcenie dotyczy całej pożyczki,
 - 300 punktów bazowych w skali roku, gdy przekształcenie dotyczy części pożyczki; z za-

strzeżeniem, że w żadnym przypadku wysokość dopłat nie może przewyższać wysokości oprocentowania preferencyjnego kredytu.

Dopłaty udzielane są do oprocentowania preferencyjnego kredytu przeznaczanego na pokrycie kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia.

✓ WAŻNE!

Wysokość preferencyjnego kredytu, do którego dokonywane będą dopłaty do oprocentowania, nie może być niższa niż 2 000 000 zł.

Okres karencji

Karencja w spłacie rat kapitałowych kredytu liczona jest od daty wypłaty ostatniej transzy kredytu i nie może być dłuższa niż 6 miesięcy od daty zakończenia realizacji przedsięwzięcia.

W przypadku kredytu preferencyjnego udzielonego przez organizację międzynarodową lub międzynarodową instytucję finansową, karencja w spłacie rat kapitałowych może być ustalona indywidualnie, zgodnie z warunkami kredytu.

Pożyczka NFOŚiGW może być przekształcona w dopłaty do preferencyjnego kredytu bankowego, jeżeli przedsięwzięcie nie zostało zakończone i nie nastąpiło osiągnięcie efektu rzeczowego i ekologicznego. W przypadku przekształcania pożyczki NFOŚiGW w dopłaty do preferencyjnego kredytu bankowego, dopłaty mogą być wypłacone po dokonaniu zwrotu części lub całości środków pożyczki (w zależności od zakresu przekształcenia).

Beneficjenci

Beneficjentami są podmioty uczestniczące w realizacji przedsięwzięć, wymienionych w ust. 2.1, z dofinansowaniem Funduszu Spójności (ISPA/FS) ze środków perspektywy

finansowej 2000-2006 w sektorze „Środowisko”.

Dofinansowywane będą przedsięwzięcia ze środków Funduszu ISPA/ Funduszu Spójności w okresie programowania 2000-2006, w sektorze „Środowisko”.

Kolejność rozpatrywania wniosków

Wnioski rozpatrywane będą w kolejności wpływu do NFOŚiGW. O pierwszeństwie w udzieleniu dofinansowania decyduje kolejność złożenia kompletnego wniosku o dofinansowanie w ramach przyjętego limitu środków.

Procedura uzyskiwania dofinansowania

Po uzyskaniu decyzji, określającej warunki dofinansowania przedsięwzięcia, wnioskodawca dokonuje wyboru banku, kierując się konkurencyjnością ofert i, jeśli jest do tego zobowiązany, z zachowaniem zasad i trybu określonego w Ustawie – Prawo zamówień publicznych.

Następnie wnioskodawca występuje w formie pisemnej o zawarcie trójstronnej umowy dopłatowej, składając umowę kredytu, uwzględniającą warunki określone przez NFOŚiGW wraz z harmonogramem wypłat kredytu, zgodnym z zatwierdzonym przez NFOŚiGW harmonogramem rzeczowo-finansowym przedsięwzięcia oraz oświadczenie o dokonaniu wyboru banku z zachowaniem zasad wynikających z Ustawy – Prawo zamówień publicznych.

W przypadku kredytu preferencyjnego, udzielonego przez organizację międzynarodową lub międzynarodową instytucję finansową, wybór kredytodawcy przez wnioskodawcę może być dokonany przed złożeniem wniosku do NFOŚiGW o dofinansowanie przedsięwzięcia.

Składając wniosek o dofinansowanie w formie dopłat, wnioskodawca przedkłada decyzję banku o przyznaniu kredytu oraz oświadczenie o preferencyjności kredytu. Warunkiem zawarcia umowy dopłatowej jest dostarczenie do NFOŚiGW potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii umowy kredytu.

Koszty kwalifikowane

Koszty kwalifikowane są to wszystkie koszty, których poniesienie jest niezbędne do osiągnięcia efektu rzeczowego i efektu ekologicznego przedsięwzięcia, którego zakres określa zatwierdzony przez NFOŚiGW harmonogram rzeczowo-finansowy.

Objęte dopłatami mogą być wyłącznie koszty poniesione od daty wskazanej w decyzji NFOŚiGW o udzieleniu dofinansowania w formie dopłat do oprocentowania preferencyjnego kredytu bankowego. W przypadku przekształcenia pożyczki, finansowaniu podlegają wyłącznie koszty poniesione od daty wskazanej w umowie pożyczki i na warunkach w niej określonych.

Zapłacony podatek od towarów i usług (VAT) wykazany w fakturach rozliczanych przez NFOŚiGW może być uznany za kwalifikowany, jeżeli beneficjentowi nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub ubiegania się o zwrot VAT-u.

Wzór wniosku

Wzór wniosku o udzielenie dofinansowania w formie dopłaty do oprocentowania preferencyjnego kredytu bankowego dostępny jest na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Wzór wniosku o dofinansowanie w formie dopłaty do oprocentowania preferencyjnego kredytu bankowego

w celu przekształcenia pożyczki bankowego również dostępny jest na stronie Narodowego Funduszu

Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zabezpieczenie spłaty dopłat stanowi weksel własny in blanco,

opatrzone klauzulą „bez protestu”, wraz z deklaracją wekslową. ■

Krzysztof Choromański

Finanse

POIiŚ – nowe konkursy w ochronie środowiska

Ministerstwo Środowiska ogłosiło kolejne nabory wniosków o dofinansowanie z Funduszu Spójności dla projektów wodno-ściekowych i odpadowych. Wnioski należy składać w terminie od 16 listopada do 30 listopada 2009 r. W konkursach można starać się o 400 mln euro z Funduszu Spójności. Potencjalni beneficjenci powinni sprawdzić obowiązujące dokumenty – w ostatnim czasie wprowadzono sporo zmian w najważniejszych regulacjach.

Ministerstwo Środowiska, jako Instytucja Pośrednicząca dla Programu Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ), ogłosiło w ostatnich dniach konkursy w dwóch priorytetach POIiŚ:

- Priorytet I – Gospodarka wodno-ściekowa, działanie 1.1. Gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach powyżej 15 tys. RLM (konkurs nr 6/POIiŚ/1.1/11/2009);
- Priorytet II – Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi:
 - działanie 2.1. Kompleksowe przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych (konkurs 4/POIiŚ/2.1/11/2009),
 - działanie 2.2. Przywracanie terenom zdegradowanym wartości przyrodniczych i ochrona brzegów morskich (konkurs nr 5/POIiŚ/2.2/11/2009).

Jak widać z numeracji konkursów, jest to już szósty konkurs w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, czwarty w zakresie gospodarki

odpadowej, a piąty w zakresie terenów zdegradowanych.

Pierwsze konkursy zostały ogłoszone w pierwszej połowie 2008 roku. W przypadku wielu projektów z pierwszego konkursu (chodzi przede wszystkim o projekty duże) do dziś nie ma końcowego rozstrzygnięcia.

Składając duży, skomplikowany projekt, należy się liczyć z wielomiesięcznym oczekiwaniem na ostateczną decyzję o dofinansowaniu. Jeśli ścieżka oceny projektu będzie podobna jak w przypadku projektów, które do dziś oczekują na decyzję z Brukseli, może to być ponad półtora roku.

Rodzaje projektów

O dofinansowanie mogą się starać projekty takie, jak:

- dla działania 1.1: budowa i modernizacja systemów kanalizacji zbiorczej lub/i budowa, rozbudowa lub modernizacja oczyszczalni ścieków komunalnych; dodatkowo, w uzasadnionych przypadkach, w zakres projektu może zostać włączona budowa i modernizacja systemów zaopatrzenia w wodę oraz budowa kanalizacji deszczowej (przy czym po ostatnich zmianach w Szczegółowym Opisie Priorytetów – SzOP – POIiŚ dodano następujący zapis: „z zastrzeżeniem, że budowa kanalizacji deszczowej, która jest przedmiotem dofinansowania ze środków FS, może mieć miejsce jedynie w przypadku rozdziału kanalizacji ogólnospławnej na kanalizację sanitarną i deszczową”);

➤ dla działania 2.1: w ramach działania wspierane będą przede wszystkim zakłady zagospodarowania odpadów (ZZO), zakłady te powinny mieć przepustowość wystarczającą do przyjmowania i przetwarzania odpadów z obszaru zamieszkałego minimum przez 150 tys. mieszkańców i powinny spełniać w zakresie technicznym kryteria najlepszych dostępnych technik, ostatnio w SzOP dodano punkt: „prace przygotowawcze dla projektów z zakresu instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych z odzyskiem energii w ramach działania, umieszczonych na indywidualnej liście projektów indywidualnych”;

➤ dla działania 2.2: rekultywacja terenów powojkowych oraz zdegradowanych przez przemysł i górnictwo (włącznie z działaniami udostępniającymi tereny do rekultywacji – usuwanie min, zanieczyszczeń ropopochodnych i chemicznych), projekty związane z zabezpieczeniem/stabilizacją osuwisk, modernizacja i budowa umocnień brzegowych.

Beneficjenci

Uprawnionymi do składania wniosków w działaniach 1.1 i 2.1 są: jednostki samorządu terytorialnego i ich związki oraz podmioty świadczące usługi publiczne w ramach realizacji obowiązków własnych jednostek samorządu terytorialnego.

W ramach działania 2.2 dodatkowo wymieniono następujących beneficjentów: wojewodowie, PGL Lasy

Państwowe i jego jednostki organizacyjne, urzędy morskie, wojsko – jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz dla których jest on organem założycielskim lub organem nadzorczym, podmioty odpowiedzialne za realizację zadań wymienionych na liście indykatywnej.

Poziom dofinansowania

Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie projektów w ramach konkursu wynosi dla Priorytetu I – 150 mln euro z Funduszu Spójności, a dla Priorytetu II działanie 2.1 – 200 mln euro z Funduszu Spójności, działanie 2.2 – 50 mln euro z Funduszu Spójności.

WAŻNE!

Poziom współfinansowania projektów w ramach działania 1.1, 2.1 oraz 2.2 ze środków Funduszu Spójności wynosi maksymalnie 85% wartości wydatków kwalifikowanych projektu.

Poziom dofinansowania właściwy dla danego projektu w ramach działania 1.1, 2.1 oraz 2.2 zostanie każdorazowo określony zgodnie z Wytycznymi w zakresie wybranych zagadnień związanych z przygotowaniem projektów inwestycyjnych, w tym projektów generujących dochód.

Dofinansowanie w obecnym okresie programowania wyliczane zgodnie z wytycznymi wynosi często w granicach 50-60%.

Termin rozstrzygnięcia

Jak wspomiano wyżej, ostateczny termin rozstrzygnięcia konkursów jest uzależniony od terminu podjęcia przez Komisję Europejską ostatecznej decyzji w sprawie przyznania dofinansowania dla projektów powyżej 25 mln euro, zidentyfikowanych w procesie naboru wniosków.

Termin składania wniosków

WAŻNE!

Wnioski należy składać w terminie od 16 listopada do 30 listopada 2009 r.

Wnioski powinny być składane do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie (dla projektów o szacowanej wartości powyżej 25 mln euro) lub do właściwego dla danego województwa Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dla projektów o szacowanej wartości poniżej 25 mln euro).

Wnioski o dofinansowanie projektów muszą być sporządzone z uwzględnieniem następujących dokumentów:

- Regulamin konkursu (konkurs nr 6/POIiŚ/1.1/11/2009), (konkurs nr 4/POIiŚ/2.1/11/2009), (konkurs nr 5/POIiŚ/2.2/11/2009), wraz z regulaminem zespołu ds. oceny projektu.
- Wzór wniosku o dofinansowanie.
- Instrukcja wypełnienia wniosku.
- Szczegółowy opis priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (z dnia 3 września 2009 r.).
- Harmonogram realizacji konkursu.
- Wzory list sprawdzających do wniosku o dofinansowanie.
- Wzory oświadczeń i wykazów wymaganych regulaminami.

Szczegółowy opis priorytetów

Część z dokumentów, które regulują kwestię przygotowania aplikacji, została zmieniona w ostatnich tygodniach (ostatnie zmiany zostały wprowadzone 9 września br.). Chodzi przede wszystkim o dokument „Szczegółowy opis priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013”.

WAŻNE!

Obecnie obowiązuje wersja „Szczegółowego opisu priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013” z dnia 3 września 2009 r.

Zmiany w Szczegółowym opisie priorytetów

Zmiany zostały wprowadzone nie tylko w głównej części dokumentu. Zmienione zostały również zapisy w załącznikach:

- Załącznik nr 1 do Szczegółowego opisu priorytetów POIiŚ – Kryteria wyboru projektów.
- Załącznik nr 2 do Szczegółowego opisu priorytetów POIiŚ – organizacja systemu oceny i wyboru projektów.
- Załącznik nr 3 do Szczegółowego opisu priorytetów POIiŚ – Tabela 1. Indykatywna tabela finansowa zobowiązań w podziale na priorytety i działania.

Wprowadzone w załącznikach do SzOP zmiany to m.in. korekty kryteriów wyboru projektów w ramach czterech sektorów: środowiska (priorytety I-V), energetyki (priorytety IX i X), zdrowia (priorytet XII), szkolnictwa wyższego (priorytet XIII). Dodatkowo wprowadzono korekty w zakresie kryteriów horyzontalnych, które mają zastosowanie do wszystkich priorytetów Programu Infrastruktura i Środowisko.

Vademecum Beneficjenta

Dla osób przygotowujących do konkursu projekty duże (o wartości ponad 25 mln euro) dużą pomoc stanowić może wydane w ostatnim czasie Vademecum Beneficjenta dużego projektu w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

Celem publikacji jest dostarczenie potencjalnemu beneficjentowi najważniejszych informacji na temat

zasad postępowania z dużymi projektami (w rozumieniu art. 39 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006) dla potrzeb otrzymania wsparcia w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

Vademecum adresowane jest zatem przede wszystkim do potencjalnych Beneficjentów, pośrednio służy również instytucjom systemu zarządzania POiŚ. Dokument ten w syntetycznej formie porusza najistotniejsze zagadnienia związane wyłącznie ze specyfiką dużego projektu. W pozostałych obszarach tematycznych, które są właściwe nie tylko dużemu projektowi, należy opierać się na innych odpowiednich dokumentach.

Tempo wdrażania POiŚ wzrasta

Należy mieć nadzieję, że nowe dokumenty pozwolą zwiększyć tempo prac związanych z przygotowaniem i realizacją projektów środowiskowych. Zgodnie z informacjami

Ministerstwa Rozwoju Regionalnego tempo tych prac stopniowo rośnie. Już ponad 1500 wniosków ma szansę otrzymać dofinansowanie z Funduszy Europejskich – to o ponad 1200 więcej niż na koniec 2008 r. Oznacza to, że strumień 47,2 mld zł może popłynąć na projekty i inwestycje infrastrukturalne i środowiskowe. To 5-krotne przyspieszenie wdrażania Programu Infrastruktura i Środowisko w porównaniu z końcem 2008 r. (9,8 mld zł).

Taka dynamika oznacza, że wkrótce wartość złożonych wniosków sięgnie 50% puli środków przeznaczonych na realizację Programu. Do 21 września 2009 r. podpisano 377 umów o dofinansowanie, dzięki czemu już 22,3 mld zł zasila inwestycje o kluczowym znaczeniu dla rozwoju kraju. To niemal 15% przeznaczonych na to pieniędzy.

Warto przypomnieć, że na koniec 2008 r. było to niewiele ponad 44 mln zł – podkreśla Wiceminister

rozwoju regionalnego, Adam Zdziebło.

Niemal w 1/3 uruchomiono fundusze na uczynienie przedsiębiorstw bardziej przyjaznymi środowisku. Zgodnie z informacją MRR 20 dużych projektów zostało przekazanych do zatwierdzenia przez Komisję Europejską. Do końca roku przesłanych zostanie kolejnych 25, w tym 12 z sektora środowiska.

Dotychczas ogłoszono 47 konkursów na wszystkie rodzaje inwestycji dofinansowywanych przez Program Infrastruktura i Środowisko. Kolejnych 14 konkursów zostanie ogłoszonych do końca 2009 r. Rozstrzygnięcie Komisji Europejskiej dotyczące kwestii związanych z pomocą publiczną pozwoliło wreszcie odblokować 4,2 mld euro na inwestycje infrastrukturalne i środowiskowe. Złożone zostały do KE wnioski o refundację poniesionych wydatków na kwotę 1,24 mld zł. ■

Krzysztof Choromański

Pytania i odpowiedzi

Jaki jest charakter opłaty za pobór wody? Czy jako opłata środowiskowa jest zaliczana do podatków? Czy w związku z tym podmioty dla których wprowadzono na podstawie ustaw odrębnych od Ustawy – Prawo ochrony środowiska zwolnienia podatkowe, mogą jej nie uiszczać? Na jakiej podstawie wprowadzane są zwolnienia podatkowe?

W odpowiedzi na pytanie należy posłużyć się orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 26 maja 2008r. sygn. akt II OSK 800/08), w którym uznano, iż Polski Związek Działkowców w wyniku prowadzonej działalności statutowej, usankcjonowanej odpowiednimi ustawami, zwolniony jest z obowiązku wnoszenia opłat za pobór wody.

W wyroku uznano, iż opłata za pobór wód posiada cechy podatku. Zgodnie z definicją zawartą w art. 6 Ordynacji podatkowej, podatkiem nazywamy publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe i bezzwrotne

świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.

Opłata jest świadczeniem publicznoprawnym, ponieważ jest daniną publiczną, która wynika z władztwa państwowego, oraz znajduje umocowanie w przepisach prawa publicznego – Ustawy – Prawo ochrony środowiska. Jest to także świadczenie przymusowe i bezzwrotne, ponieważ stanowi obciążenie na rzecz funduszu celowego.

Opłata środowiskowa jest świadczeniem nieodpłatnym, czyli nie

jest związana z żadnym konkretnym i obliczalnym świadczeniem ze strony państwa, czyli ekwiwalentem. Podmiot, który uiszcza opłatę, nie może żądać od podmiotu publicznoprawnego żadnego świadczenia wzamian. Ponadto art. 281 ust 1. Ustawy – Prawo ochrony środowiska w zakresie ponoszenia opłat środowiskowych nakazuje stosować odpowiednio przepisy działu II Ordynacji Podatkowej z dnia 29 sierpnia 1997 roku. Wówczas marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przypisuje się uprawnienia organów podatkowych.

Polski Związek Działkowców w rozumieniu Ustawy z dnia 8 lipca 2005 roku o rodzinnych ogrodach działkowych oraz art. 14 Ustawy z dnia 8 maja 1981 roku o pracowniczych ogrodach działkowych jest zwolniony od podatków i opłat (administracyjnych, skarbowych) z uwagi na swoją działalność statutową. Zwolnieniu podlegają także jego członkowie z tytułu użytkowania działek w rodzinnych ogrodach działkowych. Statut Polskiego Związku Działkowców określa, iż jego działalność związana jest m.in. z zakładaniem i prowadzeniem urządzeń użyteczności publicznej, jakimi są ogrody. Potraktowane są one jako ogólnodostępne świadczenia na rzecz społeczeństwa.

Ustawodawca, pozbawiając obowiązkowo uiszczenie opłaty, wprowadza

Wykaz zmian w prawie

Zmiany w prawie

Data wejścia w życie: 1 października 2009 r.

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie wzoru wniosku o wpis do rejestru, wzoru wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wzoru wniosku o wykreślenie z rejestru (Dz. U. Nr 141, poz. 1155).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2009 r. w sprawie rejestru wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów (Dz. U. Nr 162, poz. 1293).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 sierpnia 2009 r. w sprawie sposobu ustalania numeru rejestrowego dla wprowadzającego baterie lub akumulatory oraz dla prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów (Dz. U. Nr 141, poz. 1156).

zwolnienie podmiotowe lub przedmiotowe. Zwolnienie przedmiotowe polega na wyłączeniu spod opodatkowania danego przedmiotu podatku. Zwolnienie podmiotowe polega na wyłączeniu wskazanych

grup podatników. W przypadku PZD mamy do czynienia ze zwolnieniem podmiotowym, wprowadzonym przez „ustawy działkowe”. ■

Redakcja

Czy administracyjna kara pieniężna nałożona za przekroczenie warunków korzystania ze środowiska może być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów?

Przedsiębiorcy są zobowiązani do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska za:

- wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
- wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi,
- pobór wód,
- składowanie odpadów.

W sytuacji, gdy wprowadzane przez dane przedsiębiorstwo substancje nie przekraczają norm ilościowych, ponoszone w związku z nimi opła-

ty można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Natomiast wszelkie kary pieniężne oraz kwoty stanowiące podwyższenie opłat za korzystanie ze środowiska, które zostały nałożone z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów za zakresu ochrony środowiska, nie mogą być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów.

Ustawa o podatku dochodowym wprowadza zamkniętą listę wydatków, które nie mogą stanowić kosz-

tów uzyskania przychodów. Wśród nich są wydatki poniesione na kary, opłaty odszkodowania oraz odsetki od tych zobowiązań z tytułu nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska (zgodnie z art. 23 ust. 16 Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z późn. zm. oraz art. 16 ust. 19 Ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych z późn. zm.). ■

Redakcja

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 33, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Anna Szczesna, anna.szczesna@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa
Prenumerata: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-0000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2009 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.